KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 28 juli 1994 door de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot instelling en organisatie van een Preventie Stimulerend Programma", heeft op 3 augustus 1994 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

> "Het spoedeisende karakter is vereist omwille van het feit dat wij vastgesteld hebben dat de doelstellingen inzake preventie van het Afvalstoffenplan 1991-1995 onvoldoende gehaald worden omdat preventieresultaten bij de Kleine en Middelgrote Ondernemingen (KMO's) vooralsnog uitblijven. In het kader van het communautaire milieumanagement en -auditsysteem (EG-verordening 1836/93 van 29 juni 1993) dat in april 1995 operationeel wordt, worden lidstaten aangespoord om ondersteunende en begeleidende maatregelen uit te werken voor de KMO's. Voor de verdere ontwikkeling van het preventiebeleid in het Vlaamse Gewest en teneinde de verplichting die uit deze verordening voortvloeien na te komen, moet het Presti-programma waarvoor het ontworpen besluit het reglementerend kader vastlegt zonder verwijl op gang worden gebracht".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Luidens artikel 2, § 1, van het ontwerp wordt een "Preventie Stimulerend Programma" ingesteld, hierna het PRESTI-programma genoemd, om preventieve maatregelen te laten nemen door bedrijven met het oog op de realisatie van de doelstellingen inzake preventie en milieuzorg die geformuleerd staan in het Afvalstoffenplan 1991-1995. Te dien einde wordt voorzien in een tijdelijke steun aan federaties, zijnde "bedrijfstakorganisaties", die de KMO's in hun sector de nodige technische, methodologische en organisatorische kennis willen bijbrengen om aldus de milieuzorg en het preventief handelen te integreren in het bedrijfsbeleid (artikel 2, § 2, van het ontwerp).

Het beheer van het PRESTI-programma en het secretariaat ervan worden waargenomen door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, hierna OVAM genoemd (artikel 3 van het ontwerp).

De door de federaties ingediende projecten worden onderzocht door een bij het ontwerp opgerichte "Beoordelingscommissie" (artikel 4 van het ontwerp), waarna de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu hierover een beslissing neemt (artikel 11 van het ontwerp).

De subsidiëring van de projecten gebeurt op basis van een overeenkomst gesloten tussen de bevoegde minister en de projectverantwoordelijke (artikel 10 van het ontwerp). Per project wordt een begeleidingscommissie opgericht,

belast met de opvolging van de uitvoering van het project (artikel 12 van het ontwerp).

Een project kan worden gesubsidieerd ten belope van maximum 75 % van de in aanmerking genomen en te verantwoorden projectkosten. De subsidie kan in absolute cijfers maximaal 4 miljoen BEF respectievelijk 6 miljoen BEF per project bedragen, naargelang het project betrekking heeft op een sector die minder dan 100, dan wel 100 of meer Vlaamse KMO's telt (artikel 15 van het ontwerp).

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het ontworpen besluit steunt, blijkens de verwijzing in de aanhef, op artikel 40, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 1994. Volgens die bepaling bepaalt de Vlaamse regering, op voorstel van de OVAM, de opdrachten, de middelen en de voorwaarden voor de onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten in de materie bedoeld in artikel 40, § 1. Tot de aldus bedoelde materie behoren onder meer de "technologieën, werkwijzen en leefwijzen ter voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen" (artikel 40, § 1, 1°).

De onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten bedoeld in artikel 40, § 2, dienen betrekking te hebben op het domein van de afvalstoffen, dit is stoffen of voorwerpen waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen (artikel 2, 1°, van het

decreet), met uitsluiting onder meer van gasvormige effluenten die in de atmosfeer worden uitgestoten (artikel 4, 1°, van het decreet).

Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe een programma in te stellen ter bevordering van preventie en milieuzorg (zie de artikelen 2, §§ 1 en 2, en 8, § 1, 1°). Uit de definities van de twee laatstgenoemde begrippen (artikel 1, 1° en 2°, van het ontwerp) blijkt dat het ontwerp niet enkel betrekking heeft op het beperkte domein van de afvalstoffen, maar op dat van het milieu in de ruime zin.

De regering zal er rekening mee moeten houden dat het toepassingsgebied van het ontwerp, wil het bestaanbaar zijn met artikel 40, § 2, van het decreet van 2 juli 1981, beperkt zal moeten worden tot projecten die primair verband houden met de voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen.

2. Zoals uit de adviesaanvraag en uit de aanhef van het ontworpen besluit blijkt, beogen de stellers van het ontwerp "ondersteunende en begeleidende maatregelen uit te werken voor de KMO’s", waarbij zij erop wijzen dat de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap hiertoe worden aangespoord bij verordening (EEG) nr. 1836/93 van de Raad van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsyteem.

De Raad van State merkt op dat die verordening de Lid-Staten verplicht tot medewerking aan een communautair "milieubeheer- en milieuauditsysteem" (artikel 1), dat openstaat voor bedrijven die op een of meer locaties een industriële activiteit uitoefenen (artikel 2). Het systeem houdt in dat bedrijven die aan het systeem willen deelnemen een milieubeleid vaststellen, een milieuanalyse uitvoeren, in het licht van die analyse een milieuprogramma en een milieubeheerssysteem invoeren, en geregeld milieuaudits uitvoeren of laten uitvoeren. Voor elke locatie kunnen die bedrijven dan een zogenaamde "milieuverklaring" opstellen (artikel 3). De genoemde handelingen worden onderzocht door een onafhankelijke erkende milieuverificateur; deze is ook bevoegd om de milieuverklaringen te valideren (artikel 4).

Aan de Lid-Staten wordt inzonderheid de verplichting opgelegd om een systeem in te voeren voor de erkenning van de onafhankelijke milieuverificateurs en de controle op hun werkzaamheden; dit systeem moet ten laatste op 13 april 1995 operationeel zijn (artikel 6). Bovendien moet iedere Lid-Staat uiterlijk op 13 juli 1994 de bevoegde instantie aanwijzen die instaat voor de registratie van de locaties die voldoen aan de voorwaarden van de verordening en die de lijst van de geregistreerde locaties aan de Commissie doet toekomen (artikel 18).

Benevens die verplichtingen hebben de Lid-Staten, volgens artikel 13, lid 1, van de verordening, de mogelijkheid om te "bevorderen dat door het bedrijfsleven, met name het midden- en kleinbedrijf, wordt deelgenomen aan het milieubeheer- en milieuauditsysteem door acties en structu-

ren voor technische bijstand op te zetten of te bevorderen, die erop gericht zijn deze bedrijven de beschikking te geven over de nodige deskundigheid en steun om aan de bij deze verordening omschreven voorschriften, voorwaarden en procedures te kunnen voldoen, ...".

Het ontwerp van besluit beperkt zich ertoe een (partieel) gebruik te maken van de in artikel 13, lid 1, van de verordening omschreven mogelijkheid, met name door het opzetten van een stelsel van "ondersteunende en begeleidende maatregelen", specifiek gericht op KMO's. Zoals door de gemachtigde ambtenaar is verklaard, is het daarentegen niet de bedoeling om met dit ontwerp uitvoering te geven aan de verplichtingen die door de verordening aan de Lid-Staten worden opgelegd, en waarvoor de termijn, althans voor een van die verplichtingen, reeds verstreken is.

Het is op zich niet in strijd met de verordening om de uitvoering ervan in twee of meer fazen te doen verlopen, waarbij de facultatieve mogelijkheid in een eerste faze benut wordt en het verplichte optreden naar later verschoven wordt.

De regering zal er evenwel zorg voor moeten dragen dat de ontworpen regeling wordt aangevuld met een regeling die uitvoering geeft aan de hiervóór genoemde verplichtingen, door de verordening aan de Lid-Staten opgelegd.

3. De tekst van het ontwerp is soms slordig en gebrekkig opgesteld. Benevens de hierna te maken bijzondere

opmerkingen kan verwezen worden naar artikel 6, inleidende zin, artikel 6, 4°, en artikel 7, § 2.

Sommige bepalingen bevatten gedeelten die geen normatief karakter lijken te hebben, doch eerder van beschrijvende aard zijn (zie, bijvoorbeeld, de artikelen 4, § 3, vijfde lid, laatste zinsdeel, 10, § 1, tweede zinsdeel, en 11, § 8). Die gedeelten worden best uit de tekst weggelaten.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

1. Het tweede lid van de aanhef dient te vervallen aangezien het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor preventie en sanering inzake leefmilieu en natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer, geen rechtsgrond vormt voor het ontwerp-besluit.

2. Het derde en het vierde lid van de aanhef dienen te vervallen aangezien noch het besluit van de Vlaamse regering van 20 februari 1991, noch het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 gewijzigd worden door het ontwerp-besluit.

3. Artikel 40, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen bepaalt dat de Vlaamse regering de opdrachten, de middelen en de voorwaarden voor de onderzoeks- en ontwikkelingspro-

jecten bepaalt "op voorstel van de OVAM". Het vereiste van zulk voorstel is een substantiële formaliteit.

Men voege dan ook de volgende vermelding in de aanhef in, tussen de verwijzing naar het decreet van 2 juli 1981 en de vermelding van het akkoord van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting :

"Gelet op het voorstel van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest van ... (datum);".

4. Het zesde tot het achtste lid van de aanhef moeten vervangen worden door de volgende tekst :

"Gelet op het advies van de Raad van State;".

Bepalend gedeelte.

Algemeen.

1. Afkortingen zijn te mijden, met dien verstande dat zij enkel mogen worden gebruikt indien dit gebruik zich redelijkerwijs opdringt. Gebruikt men afkortingen, dan dienen deze, de eerste keer dat men ze in de tekst gebruikt, te worden verklaard (1).

---

(1) COREMANS, H. en VAN DAMME M., Beginselen van wetgevingstechniek en behoorlijke regelgeving, Brugge, Die Keure, 1994, p. 89, nr. 157.

2. De woorden "toelage" en "steun" en hun afgeleiden dienen vervangen te worden door het woord "subsidie" en zijn afgeleiden.

3. Het is niet gebruikelijk een artikel te voorzien van een opschrift (zie de artikelen 1 en 2 en 6 tot 18 van het ontwerp) (1).

4. Een artikel moet enkel onderverdeeld worden in paragrafen wanneer dit nuttig is voor de duidelijkheid van de tekst.

Artikel 1.

1. Volgens artikel 1, 8°, moet onder "beheerder" verstaan worden : "de directie van de Openbare Afvalstoffen-maatschappij voor het Vlaamse Gewest die verantwoordelijk is voor het beheer van het programma".

Het is niet duidelijk welke "directie" bedoeld wordt. Bovendien blijkt uit artikel 3, §§ 1 en 2, van het ontwerp dat de OVAM als zodanig - en niet enkel een directie ervan - het PRESTI-programma beheert.

---

(1) COREMANS, H. en VAN DAMME, M., o.c., p. 37, nr. 57.

Artikel 1, 8°, dient dan ook verduidelijkt te worden, en in overeenstemming te worden gebracht met artikel 3, §§ 1 en 2.

2. In artikel 1, 8° en 9°, is sprake van "het programma". Het zou wenselijk zijn om te preciseren dat het gaat om het PRESTI-programma. In dat geval zou de term "PRESTI-programma" ook in de lijst van definities opgenomen moeten worden; de definiëring van die term kan gebeuren door te verwijzen naar de omschrijving in artikel 2.

Artikel 2.

In paragraaf 1 zou gepreciseerd kunnen worden dat het Afvalstoffenplan 1991-1995 goedgekeurd werd bij besluit van de Vlaamse regering van 20 februari 1991.

Artikel 3.

Artikel 3, § 3, bepaalt dat het beheer van het PRESTI-programma "feitelijk" wordt waargenomen door "de directie" van de OVAM.

Het is niet duidelijk wat onder de begrippen "feitelijk" en "de directie" verstaan moet worden. Naar het de Raad van State voorkomt, volstaan de bepalingen van artikel 3, §§ 1 en 2, naar luid waarvan de OVAM als zodanig

het PRESTI-programma beheert (zie hiervóór, opmerking 1 bij artikel 1).

Artikel 4.

1. In artikel 4, § 1, 4°, is sprake van een "resultaatverbintenis".

Volgens de gemachtigde ambtenaar worden met die term de doelstellingen bedoeld, die de indieners van een aanvraag willen realiseren. Deze bedoeling dient duidelijker in de tekst tot uiting te komen.

2. Artikel 4, § 3, bepaalt dat de voorzitter en de leden van de Beoordelingscommissie worden "aangesteld" (lees : "aangewezen") door de minister.

Met die benoemingsmacht van de minister zijn onverenigbaar de bepalingen van dezelfde paragraaf die voorzien in een "afvaardiging" van sommige leden door bepaalde instanties.

3. Artikel 4, § 3, vijfde lid, bepaalt dat één lid van de Beoordelingscommissie een ambtenaar is van het Departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden. Aangezien het aldus gaat om een ambtenaar van een departement waarvoor de Minister van Leefmilieu hiërarchisch niet bevoegd is, zou in de tussenkomst van de hiërarchisch

bevoegde minister voorzien moeten worden. Het ontwerp zou bijvoorbeeld kunnen bepalen dat de aanwijzing van het bedoelde lid gebeurt op voordracht van de minister bevoegd voor economie.

Overigens dient, gelet op het bepaalde in artikel 4, § 3, vijfde lid, de minister bevoegd voor economie betrokken te worden bij de voordracht, de uitvoering en de ondertekening van het ontworpen besluit.

Artikel 6.

1. Artikel 6 somt de voorwaarden op waaraan een federatie moet voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Uit de "artikelsgewijze toelichting" bij het ontwerp blijkt dat de stellers rekening gehouden hebben met de mogelijkheid dat meerdere federaties samenwerken. Van deze mogelijkheid is echter geen sprake in de tekst zelf van artikel 6.

2. Artikel 6, 2°, bepaalt dat het "Vlaamse ledenbestand" van een federatie voor minstens 75 % moet bestaan uit KMO's.

Het is niet duidelijk wat met het begrip "Vlaamse ledenbestand" bedoeld wordt. Het ontwerp zou moeten preciseren onder welke voorwaarden een lid - bedrijf of

bedrijfsleider (artikel 1, 6°) - als "Vlaams" beschouwd wordt, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de plaats van vestiging van het betrokken bedrijf en naar de woonplaats van de betrokken bedrijfsleider.

3. In artikel 6, 2° en 3°, vervange men de woorden "indien dit door de Beoordelingscommissie als wenselijk wordt beschouwd" telkens door de woorden "op voorstel van de Beoordelingscommissie".

4. De bepaling van artikel 6, 4°, is dubbelzinnig, in zoverre zij aan de federatie niet de verplichting oplegt het bedoelde bewijs te leveren, doch zich ertoe beperkt te verwijzen naar de mogelijkheid tot zulke bewijslevering. Indien het bedoelde bewijs een werkelijke voorwaarde tot subsidiëring is, dient het woord "kunnen" te worden geschrapt.

Overigens dient artikel 6, 4°, zoals reeds in de algemene opmerking 3 is vermeld, in beter Nederlands te worden gesteld.

5. Artikel 6, 5°, betreft de verplichting voor een gesubsidieerde federatie om de door het project verkregen kennis en informatie mede te delen aan bedrijven in de sector, ook als die geen lid van de federatie zijn.

Die bepaling hoort niet thuis in artikel 6, dat enkel betrekking heeft op de voorwaarden waaraan een projectindiener moet beantwoorden. Desgevallend zou de bepaling van artikel 6, 5°, verwerkt kunnen worden in artikel 14. Overigens is niet duidelijk of er een verschil bestaat tussen de toepassingsgebieden van beide bepalingen.

Artikel 7.

In artikel 7, § 2, 2°, precisere men dat het gaat om de begeleidingscommissie bedoeld in artikel 12.

Artikel 8.

1. Volgens artikel 8, § 1, 1°, bestaat het eerste deel van een project uit "verkenning en ontwikkeling". In paragraaf 1, 2°, is sprake van "het onderzoek en de ontwikkeling".

De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat het woord "verkenning" met het begrip "onderzoek" overeenstemt. Duidelijkheidshalve vervange men dan ook het woord "verkenning", in paragraaf 1, 1°, door het woord "onderzoek".

2. Gelet op de maxima die in artikel 8, § 2, bepaald worden, is het niet duidelijk welke de draagwijdte is van de laatste zin, volgens welke "de verdeling van de totale tijdsduur over elk deel ... evenwichtig (moet) zijn".

Artikel 9.

Volgens artikel 9, § 2, 7°, dient een aanvraag onder meer melding te maken van "het bereik van de acties". Mede gelet op de terminologie in de "artikelsgewijze toelichting" bij het ontwerp, vervange men die woorden best door de woorden "het te verwachten resultaat van het project".

Artikel 10.

1. Volgens artikel 10, § 1, gebeurt de betoelaging op basis van een overeenkomst "tussen de minister en de projectverantwoordelijke". Het is duidelijk dat de minister zich niet persoonlijk verbindt, doch enkel optreedt als vertegenwoordiger van het Vlaamse Gewest. De tekst dient dan ook te bepalen dat de overeenkomst gesloten wordt met het Gewest, voor hetwelk zij door de minister wordt onder-tekend.

De verwijzing in dezelfde paragraaf 1 naar het begrotingsdecreet van 5 juli 1989 en naar het delegatie-besluit van 20 oktober 1992 is overbodig, en dient te vervallen.

2. Het verdient aanbeveling de modelovereenkomst waarvan sprake is in paragraaf 2 als bijlage bij dit besluit te voegen, te meer daar de artikelen 12, § 7, laatste zin, en 15, § 5, laatste zin, een verplichte vermelding in deze overeenkomst voorzien. In functie hiervan dienen de artikelen 10, 12, § 7, en 15, § 5, te worden herschreven.

Zo de modelovereenkomst niet als bijlage bij het ontworpen besluit wordt gevoegd, zou in elk geval bepaald moeten worden door wie de modelovereenkomst wordt vastgesteld.

3. In paragraaf 3 vervange men het woord "zeker" door de woorden "ten minste".

Artikel 11.

1. Artikel 11 voorziet in een aantal termijnen. De Raad van State vestigt er de aandacht op dat enkel met betrekking tot de in paragraaf 10 bedoelde termijn een sanctie is bepaald. De overige termijnen zijn dan ook louter termijnen van orde.

2. In paragraaf 3 is sprake van een in "kalenderdagen" uitgedrukte termijn. Het zou eenvoudiger zijn om eenvoudig het woord "dagen" te gebruiken.

De Raad van State vermoedt dat het woord "kalenderdagen" gebruikt is om duidelijk te maken dat het gaat om een ander begrip dan het begrip "werkdagen", bedoeld in paragraaf 10. In dit verband moet evenwel opgemerkt worden dat een in "werkdagen" uitgedrukte termijn bij de berekening tot moeilijkheden aanleiding geeft. De Raad geeft dan ook in overweging om ook in paragraaf 10 enkel van "dagen" te

gewagen, eventueel gepaard gaande met een verhoging van het in het ontwerp bepaald aantal dagen.

3. In de paragrafen 4, 6, 7 en 8 is sprake van "beoordelingen" en "adviezen", in het meervoud.

In zoverre de Beoordelingscommissie een bepaald project slechts éénmaal beoordeelt en daarover slechts één advies uitbrengt, dienen de aangehaalde woorden in het enkelvoud geschreven te worden.

4. Volgens artikel 11, § 6, worden de beoordelingen en adviezen, samen met de aanvraag en een ontwerp van overeenkomst, door de beheerder overgemaakt aan de Inspectie van Financiën.

In de tekst zou gepreciseerd moeten worden door wie het ontwerp van overeenkomst opgesteld moet worden (1), en met welke bedoeling de genoemde stukken aan de Inspectie van Financiën worden medegedeeld.

---

(1) Zoals de tekst geredigeerd is, moet een ontwerp van overeenkomst opgesteld worden, ook als over de aanvraag een ongunstig advies wordt gegeven door de Beoordelingscommissie. Het is niet zeker of zulks strookt met de bedoeling van de stellers van het ontwerp.

5. Zoals in de algemene opmerking 3 is vermeld, bevat artikel 11, § 8, grotendeels een beschrijving, zonder normatief karakter.

Die bepaling dient herschreven te worden, zodat enkel de normatieve gedeelten worden overgehouden.

Overigens is het niet wenselijk de bepaling van paragraaf 8, 4°, te behouden, in zoverre die voorziet in een met redenen omklede beslissing. De formele motivering van elke individuele bestuurshandeling - niet enkel degene die de bestuurde nadeel kan toebrengen - wordt immers reeds opgelegd bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Artikel 12.

Artikel 12, § 7, voorziet in de mogelijkheid voor de minister om de overeenkomst te beëindigen. Gelet op de ernst van deze maatregel voor de betrokken projectverantwoordelijke, zou in het ontworpen besluit bepaald moeten worden welke omstandigheden aanleiding tot zulke beëindiging kunnen geven.

Artikel 15.

1. Volgens artikel 15, § 1, wordt het "toelagepercentage" "vastgelegd" in de overeenkomst.

Aangezien artikel 15, § 3, derde lid, bepaalt dat het "toelagebedrag" zelf in de overeenkomst wordt vermeld, komt het overbodig en verwarrend voor om ook het subsidiepercentage te vermelden. De tweede zin van paragraaf 1 wordt dan ook best weggelaten.

2. Als het de bedoeling is onder de "vaste kosten", bedoeld in artikel 15, § 2, 3°, enkel de afschrijvingskosten, kosten van huisvesting en overhead te verstaan, dan moeten enkel de laatste woorden in die bepaling opgenomen worden, met weglating van de daaraan voorafgaande omschrijving.

Als de afschrijvingskosten enzovoort slechts bij wijze van voorbeeld vermeld zijn, dan moeten zij uit die bepaling weggelaten worden.

3. Het derde lid van paragraaf 3 staat los van de overige leden van die paragraaf. Mede gelet op het belang van de vermelding van het subsidiebedrag verdient het aanbeveling om dat lid onder een afzonderlijke paragraaf op te nemen.

In dat geval dienen de paragrafen 4 en 5 vernummerd te worden.

Artikel 16.

Duidelijkheidshalve vervange men de verwijzing naar het "einde van de planperiode van het huidige Afvalstoffenplan 1991-1995" door een vermelding van de concrete datum, zijnde 31 december 1995.

Artikel 17.

Artikel 17, § 3, strekt ertoe de minister te machtigen om de eisen in verband met de inhoud van de projecten "aan te passen", en om de looptijd van het programma te beëindigen. Aldus wordt de minister gemachtigd om de bepalingen van de artikelen 8 en 16 van het ontworpen besluit terzijde te schuiven.

Nu zulks neerkomt op een wijziging van het ontworpen besluit, kan enkel de Vlaamse regering zelf de bedoelde beslissingen nemen.

Artikel 19.

Volgens artikel 19 dienen de bedragen die voor de werking van het PRESTI-programma nodig zijn, op een bepaald artikel van de begroting te worden ingebracht.

De goedkeuring van de begroting is een bevoegdheid van de decreetgever. Het staat niet aan de regering om de decreetgever ter zake op enigerlei wijze te binden. Artikel 19 moet dan ook weggelaten worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
Mevrouw :	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. CLEMENT, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS. G. BAETEMAN.